USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **P. H.**, zastoupený Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s., se sídlem Kovářská 4/939, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 5. 2022, č. j. OAM-790/ZA-ZA11-K01-R2-2019, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 10. 2022, č. j. 60 Az 2/2022-49,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobci **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce je státním příslušníkem Ukrajiny. Žalovaný mu v záhlaví uvedeným rozhodnutím udělil doplňkovou ochranu na 12 měsíců podle § 14a zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Jiný výrok toto rozhodnutí neobsahuje. V odůvodnění žalovaný mimo jiné vysvětlil, z jakých důvodů žalobci neudělil azyl podle § 12, § 13 a § 14 zákona o azylu.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“). Krajský soud rozsudkem uvedeným v záhlaví napadené rozhodnutí zrušil v části, v níž žalovaný žalobci neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, 13 a 14 zákona o azylu, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Krajský soud dospěl k závěru, že udělení doplňkové ochrany neznamená, že žalovaný žádosti o mezinárodní ochranu vyhověl v plném rozsahu. Proto žalovaný pochybil, pokud před vydáním rozhodnutí žalobce neseznámil s podklady rozhodnutí. V souladu s § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, tak mohl učinit pouze tehdy, vyhověl-li žádosti v plném rozsahu, což se v posuzované věci nestalo.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Namítl, že odůvodnění vztahující se k výrokové části napadeného rozhodnutí je nesrozumitelné a nepřesvědčivé a není z něj zřejmé, jaká je představa soudu o správné podobě výrokové části rozhodnutí pro případ udělení pouze doplňkové ochrany. Jako vzájemně rozporné označil body 13, 16 a 37 napadeného rozsudku.

[4] Stěžovatel se dále neztotožnil s tím, že měl povinnost seznámit žalobce s podklady rozhodnutí. Podle stěžovatele je doplňková ochrana jednou z možností rozhodnutí a její udělení nelze považovat pouze za částečné vyhovění žádosti. K tomu odkázal na své vyjádření ke kasační stížnosti v obdobné věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 1 Azs 208/2022.

[5] Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl, aby byla odmítnuta pro nepřijatelnost, neboť judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na stěžovatelovy kasační námitky. Odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2022, č. j. 1 Azs 208/2022-27, podle kterého pokud správní orgán udělí žadateli doplňkovou ochranu podle § 14a zákona o azylu, vyhovuje tím žádosti o udělení mezinárodní ochrany pouze částečně. Je proto povinen dát žadateli před vydáním takového rozhodnutí možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] Jelikož jde o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce [§ 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], musel se soud zabývat otázkou, zda je kasační stížnost přijatelná ve smyslu § 104a s. ř. s. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 1. 2007, č. j. 2 Azs 21/2006-59, č. 1143/2007 Sb. NSS, vymezil, že kasační stížnost podaná žalovaným správním orgánem je přijatelná, jestliže dojde k zásadnímu pochybení krajského soudu při výkladu hmotného či procesního práva, případně pokud krajský soud nerespektuje ustálenou judikaturu.

[7] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[8] Nejvyšší správní soud se obdobnou kasační stížností, týkající se manželky a dvou nezletilých dětí nynějšího žalobce, podanou proti obdobnému rozsudku krajského soudu již zabýval v usnesení ze dne 7. 12. 2022, č. j. 2 Azs 271/2022-20. Nejvyšší správní soud nemá v nyní projednávané věci důvod se od závěrů přijatých v tomto usnesení odchýlit.

[9] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil námitku, podle níž je rozsudek krajského soudu nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost. V této souvislosti lze odkázat na bohatou judikaturu kasačního soudu k této problematice (srov. např. rozsudky ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003-130, č. 244/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 22. 10. 2010, č. j. 3 Ads 80/2009-132). V rozsudku ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2016-25, Nejvyšší správní soud upozornil na to, že s tímto

kasačním důvodem je nutno zacházet obezřetně, neboť zrušením rozhodnutí soudu pro nepřezkoumatelnost se oddaluje okamžik konečného vyřešení věci.

[10] V posuzované věci je odůvodnění rozsudku krajského soudu srozumitelné, a dostojí tedy výše uvedeným judikaturním požadavkům na přezkoumatelnost soudních rozhodnutí. V bodech 13 a 16 rozsudku popsal krajský soud vývoj svého právního názoru na formulaci žalobního návrhu. V bodě 37 krajský soud uložil žalovanému promítnout rozhodnutí o všech formách mezinárodní ochrany též do výroků rozhodnutí. Jak z nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1642/21, tak ze žalobcem zmíněného rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Azs 208/2022-27, však plyne, že lze rozhodnutí o neudělení azylu vyjádřit implicitně ve výroku o udělení toliko doplňkové ochrany – závěr krajského soudu uvedený v bodě 37 je tedy nutné v tomto ohledu korigovat. Jelikož však důvodem zrušení části napadeného rozhodnutí bylo procesní pochybení žalovaného, o němž soud pojedná dále, není uvedená dílčí nepřesnost krajského soudu způsobilá přivodit přijatelnost kasační stížnosti, tím spíše ne její důvodnost.

[11] Druhá kasační námitka se týká povinnosti stěžovatele seznámit žalobce s podklady rozhodnutí v situaci, kdy výsledkem řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany je udělení doplňkové ochrany. Ve stěžovatelem odkazované obdobné věci Nejvyšší správní soud rozhodl již citovaným rozsudkem č. j. 1 Azs 208/2022-27, který poskytuje úplnou odpověď na tuto námitku. Soud zde dospěl k závěru, že pokud správní orgán udělí žadateli doplňkovou ochranu podle § 14a zákona o azylu, vyhovuje tím žádosti o udělení mezinárodní ochrany pouze částečně. Je proto povinen dát žadateli před vydáním takového rozhodnutí možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu.

IV. Závěr a náhrada nákladů řízení

[12] Judikatura Nejvyššího správního soudu tedy poskytuje dostatečnou odpověď na stěžovatelovy kasační námitky. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS). Stěžovatel ve věci neměl úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobci, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly. V řízení o kasační stížnosti byl zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům, která právo na odměnu za zastupování nemá, neboť nevykonává specializované právní poradenství podle zvláštních zákonů ve smyslu § 35 odst. 2 s. ř. s. (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, č.1825/2009 Sb. NSS).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2023

Mgr. Eva Šonková
předsedkyně senátu